

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den Vorabend des Versöhnungstages

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah

Wien, 1906

תורפכ רדס

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12193)

סדר כפרות

כני אדם כפרה in die rechte Hand und sagt dieses
 בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצִלְמָיִת אֲסִירֵי עֵינַי וּבְרָזָל: יוֹצִיאֵם
 מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמָוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק: אֲוִילִים מִדֶּרֶךְ פְּשָׁעִים
 וּמַעֲיֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל-אֲכָל תִּתְעַב גַּפְשָׁם וַיִּגְיעוּ עַד שְׁעַרֵי
 מָוֹת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל-יְיָ בְּצַר לָהֶם מִמַּצִּיקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח
 דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לִי חֶסְדּוֹ וְנִסְפְּלוֹתָיו
 לְבְנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְּאָךְ מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לַהֲגִיד
 לְאָדָם יִשְׂרוּ: וַיִּחַנְנוּ וַיֹּאמֶר פְּדֵעֵהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מִצְּאֹתַי כְּפָר:

Wer sich selbst die כפרה umschlägt, sagt nach כומר dieses.
 זֶה חֲלִיפְתִּי. זֶה תְּמוּרָתִי. זֶה בְּפִרְתִּי. זֶה הַתְּרֻנְגוּל יֵלֶךְ לְמִיתָה. וְאֵנִי
 אֵלֶיךָ וְאֶפְנֵם לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

Dann sagt man obiges כני אדם noch zweimal, wo aber jedesmal nach
 wieder obiges זה חליפתי gesagt wird.

Wer die כפרה einer Mannsperson umschlägt, sagt nach כומר dieses.
 זֶה חֲלִיפְתְּךָ. זֶה תְּמוּרָתְךָ. זֶה בְּפִרְתְּךָ. זֶה הַתְּרֻנְגוּל יֵלֶךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה
 תִּפְגַּם וְתֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

Für mehrere Mannspersonen wird dieses gesagt.
 זֶה חֲלִיפְתְּכֶם. זֶה תְּמוּרַתְכֶם. זֶה בְּפִרְתְּכֶם. זֶה הַתְּרֻנְגוּל יֵלֶךְ לְמִיתָה
 וְאַתֶּם תִּפְגַּסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

Für eine Weibsperson wird dieses gesagt.
 זֹאת חֲלִיפְתְּךָ. זֹאת תְּמוּרָתְךָ. זֹאת בְּפִרְתְּךָ. זֹאת הַתְּרֻנְגוּלָתְךָ תֵּלֶךְ
 לְמִיתָה. וְאַתְּ תִּפְגַּסִּי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

Für mehrere Weibspersonen sagt man dieses.
 זֹאת חֲלִיפְתְּכֶן. זֹאת תְּמוּרַתְכֶן. זֹאת בְּפִרְתְּכֶן. זֹאת הַתְּרֻנְגוּלָתְכֶן תֵּלֶךְ
 לְמִיתָה. וְאַתֶּן תִּפְגַּסְנָה וְתֵלְכְנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

Beim Umschlagen der כפרה für eine schwangere Frau sagt man dieses.
 אֵלַי חֲלִיפְתִּיכֶם. אֵלַי תְּמוּרוֹתֵיכֶם. אֵלַי בְּפִרְתֵיכֶם. אֵלַי הַתְּרֻנְגוּלִים
 יֵלְכוּ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִּפְגַּסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

Entweder man verschenkt die כפרה an arme Leute, oder was besser ist, man giebt
 das Geld dafür an arme Leute.

Wenn man einem Anderen die כפרה umschlägt, so läßt man es von ihm sagen.
 Kol Nidre III.

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וְאֲנִי בָרוּב חֲסֵדְךָ אָבָא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחִנָּה אֶל־הֵיכַל־קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבַיִת אֱלֹהִים גָּהֵלְךָ בְּרִנְשׁ:

מה Wie schön sind deine
Dütten Jakob, deine Wohnun-
gen Israel! Deiner Vaterhuld
vertrauend, trete ich ein, Herr,
in dein Haus, und beuge mich
vor dir in deinem heiligen
Tempel in Gottesfurcht. Mit
der innigsten Lust und Liebe
trete ich ein, Herr, in dein
Haus, betrete ich die Stätte,
wo du thronest in deiner Herr-
lichkeit. Ich beuge mich, ich
bücke mich, ich beuge das Knie
vor dir, meinem Gott, der mich ge-
schaffen. Möge mein Gebet vor dich
gelangen in einer gnadenreichen
Stunde. Gott, in deiner Gna-
denfülle erhöere mich und sende
mir deine Wahrheit und dein
Heil! Amen!

אני Ich rufe Dich an, o, so er-
höre mich, Allmächtiger! neige mir
Dein Ohr, merk auf mein Gebet.
Aus Gnade will ich Dein Antlitz
schauen, und wachend mich ergötzen
an Deiner Gottesgestalt. Ich ver-
traue Dir, Ewiger, rufe mir zu:
Du bist mein Gott! Vernimm mein
lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe;
wenn ich meine Hände aufhebe zu
Deinem heiligen Chore. Ewiger,
mein Gott! ich flehe zu Dir und
Du heilest mich. Zu Dir, Ewiger;
rufe ich; Dich, mein Gott flehe ich
an. Laß Dein Antlitz leuchten über

מה שבו אֱלֹהֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי
בָרוּב חֲסֵדְךָ אָבָא בֵּיתְךָ.
אֲשֶׁתְּחִנָּה אֶל־הֵיכַל קֹדֶשְׁךָ
בִּירְאָתְךָ: יי אֶהְבֶּתִי מֵעוֹן
בֵּיתְךָ. וּמִקּוֹם אֲשֶׁן
כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשֶׁתְּחִנָּה
וְאֶכְרַע אֶבְרָכָה לִפְנֵי־יְי
עֲשֵׂי: וְאֲנִי תִפְלְתִי לְךָ יי
עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרוּב־
חֲסֵדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

אני קראתיך פי תענני אל. הט-
אזנך לי שמע אמרתי: אני בצדק
אחזה פניך. אשבועה בהקיץ
תמונתך. ואני עליך בטחתי יי.
אמרתי אלהי אתה: שמע קול
תחנוני בשועי אליך. בנשאי ידי
אלדביר קדשך: יי אלהי שועתי
אליך ותרפאני: אליך יי אקרא
ואל־אדני אתחנן: האירה פניך

Deinen Knecht, hilf mir durch Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger! hoffe ich, Du mein Gott und Herr, erwidertest mein Vertrauen. Erhöre Ewiger, mein Gebet, vernimm meine Klagen und laß meine Thränen nicht unbeschwichigt. Erhöre mich, Ewiger, und sei mir gnädig, sei Du, o Gott! Beistand mir.

שיר Ich freue mich, wenn man zu mir spricht. „Laß in des Ewigen Haus uns gehen.“ Ich freue mich Deiner Verheißung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! frühe mögest Du mich hören, frühe schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören danke ich dem Ewigen.

על עבדך. הושיעני בחסדך: פי
לך יי הוֹחֵלְתִי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי
אֱלֹהֵי: שִׁמְעָה תִפְלְתִי יי. וְשׁוֹעֵתִי
הַאֲזִינָה. אֶל־דְּמִעֹתַי אֶל־תִּחְרָשׁ:
שִׁמְעֵ יי וְחַנְּנֵי יי הִיָּה עֲזָר לִי:

שיר המעלות לדוד שמהתי
באומרים לי בית יי גֵּלְךָ: שֵׁשׁ אֲנֹכִי
עַל אֲמֶרְתֶּךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב:
הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי
בֵּי אֱלֹהִים אַתְּ תִפְלָל: יי בְּקֶרֶת שִׁמְעַ
קוֹלִי בְּקֶרֶת אֲעָרֶךָ לֵךְ וְאַצְפָּה: אֲנִי
קָרָאתִיךָ בֵּי תַעֲנִנֵי אֵל הַמֵּ אֲעָרֶךָ לִי
שִׁמְעַ אֲמֶרְתִּי: רַגְלֵי עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר
בְּמִקְהָלִים אֲבָרֶךָ יי:

איחל צום' זרכות ד' לנ"ד ע"ז חסידים הראשונים היו שוסין טעה אחת ואמ"כ הסתללו
דסיינו טעהו טעות להעיר נשטס אל הספעליות ולהכין לצנס צטכרת סרעיון לצניסס טצטטמים
להסתלל עליו צנחטצה טסורס וע"כ נהגו חסידֵי עליון ולנטי מעטס סצלים סמריסס כדמלכט
סכצנה סדוריס קדנוניס ליטצ מעט ססר סעירכ פסוקי מע עוצו לסער פסוק זס:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:

ויססס מעט יולער תפלה ז.

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול
ונורא. ואנכי איש חוטא והכעסתי שמו הגדול במעשי הרעים. ואני בשר ודם
עפר ואפר. ואני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול בפמה פעמים. אוי לי איך
אשא פני לעמוד לפני הפלך הגדול ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות אלא מפני רחמי וחסדיו הגדולים
שהוא מרחם על בריותיו. ורוצה בתפלה ובתחנונים של עבדיו. כמו שנאמר
קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם. שומע תפלה עדיף כל בשר יבואו:

